

Czwartek, 17 stycznia 2013 r.

29. odnotowuje, że zaplanowane w ramach współpracy działania UE w zakresie rozwoju społecznego mają na celu zwalczanie ubóstwa, zaspokojenie podstawowych potrzeb pod względem zdrowia, edukacji i zatrudnienia oraz propagowanie podstawowych wolności wszystkich osób, w tym najsłabszych grup, tj. uchodźców, przesiedleńców i wszystkich mniejszości religijnych; nalega, by wszystkie te działania były realizowane w sposób prowadzący do zwiększania potencjału i umacniania instytucji, z uwzględnieniem zasad integracji społecznej, przejrzystości i dobrego sprawowania rządów;

30. podkreśla wrażliwe położenie geopolityczne Iraku z uwagi na sąsiedztwo Syrii, Iranu, Turcji, Arabii Saudyjskiej i Jordanii; oczekuje, że Irak będzie odgrywał stabilizującą rolę w regionie, zwłaszcza w obliczu trwającej wojny domowej w Syrii; oczekuje od Iraku poparcia demokratycznych przemian w Syrii dokonywanych z udziałem wszystkich stron;

31. z zadowoleniem przyjmuje niedawne ustanowienie irackiej wysokiej komisji ds. praw człowieka jako niezależnej instytucji, która może nadać znaczenie prawom zagwarantowanym w irackiej konstytucji i odgrywać kluczową rolę w ochronie tych praw; podkreśla znaczenie, jakie ma utrzymanie niezależności tej instytucji od wpływów politycznych i zagwarantowanie odpowiedniego, pewnego i niezależnego wsparcia finansowego na jej działalność; podkreśla potrzebę regularnej, przejrzystej i trwałej współpracy organów rządowych w dochodzeniach prowadzonych przez komisję; wzywa państwa UE do wsparcia tworzenia tej komisji w formie pomocy technicznej, stałego dialogu i wymiany doświadczeń w dziedzinie ochrony praw człowieka;

32. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji przewodniczącemu Rady Europejskiej, przewodniczącemu Komisji Europejskiej, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, przewodniczącym parlamentów państw członkowskich oraz rządowi i Radzie Reprezentantów Republiki Iraku.

P7_TA(2013)0024

Wdrożenie Umowy przejściowej ustanawiającej ramy Umowy o partnerstwie gospodarczym między Wspólnotą Europejską a państwami Afryki Wschodniej i Południowej w świetle obecnej sytuacji w Zimbabwie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 2013 r. w sprawie wykonania umowy przejściowej o partnerstwie gospodarczym (UPPG) między Wspólnotą Europejską a państwami Afryki Wschodniej i Południowej w świetle bieżącej sytuacji w Zimbabwie (2013/2515(RSP))

(2015/C 440/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając przejściową umowę o partnerstwie gospodarczym między Madagaskarem, Mauritium, Seszalami i Zimbabwie z jednej strony a Wspólnotą Europejską z drugiej strony, stosowaną tymczasowo od 14 maja 2012 r.,
- uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisaną w Kotonu w dniu 23 czerwca 2000 r. (umowa z Kotonu),
- uwzględniając Układ ogólny w sprawie taryf celnych i handlu (GATT), w szczególności jego art. XXIV,
- uwzględniając deklarację milenijną Narodów Zjednoczonych z dnia 8 września 2000 r. określającą milenijne cele rozwoju,

Czwartek, 17 stycznia 2013 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 marca 2009 r. w sprawie umowy przejściowej ustanawiającej ramy Umowy o partnerstwie gospodarczym między państwami Afryki Wschodniej i Południowej z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony ⁽¹⁾,
 - uwzględniając komunikat z posiedzenia nadzwyczajnego Wspólnoty Rozwoju Afryki Południowej z dnia 1 czerwca 2012 r.,
 - uwzględniając konkluzje Rady w sprawie Zimbabwe z dnia 23 lipca 2012 r. oraz decyzję wykonawczą Rady nr 2012/124/WPZiB dotyczącą środków ograniczających wobec Zimbabwe ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że rozdział umowy z Kotonu dotyczący współpracy handlowej, na mocy którego UE przedłużyła jednostronne preferencje handlowe dla państw AKP, wygaś z dniem 31 grudnia 2007 r. i że od tego czasu sytuacja jest niezgodna z zasadami Światowej Organizacji Handlu;
- B. mając na uwadze, że umowy o partnerstwie gospodarczym są umowami zgodnymi z zasadami WTO mającymi na celu sprzykanie integracji regionalnej poprzez rozwój handlu, trwały wzrost i zmniejszenie ubóstwa przy jednoczesnym wspieraniu stopniowej integracji gospodarek państw AKP z gospodarką światową;
- C. mając na uwadze, że Madagaskar, Mauritius, Seszele i Zimbabwe są sygnatariuszami umowy z Kotonu; mając na uwadze, że poszanowanie praw człowieka stanowi zasadniczy element umowy w sprawie współpracy na rzecz rozwoju między UE i krajami AKP;
- D. mając na uwadze, że umowy przejściowe o partnerstwie gospodarczym można postrzegać jako pierwszy krok w procesie zmierzającym do zawarcia pełnych umów o partnerstwie gospodarczym dzięki ujęciu w nich nie tylko zasad dotyczących handlu towarami, ale i rozdziałów poświęconych regułom pochodzenia i ochronie nowo powstających gałęzi przemysłu;
- E. mając na uwadze, że zgodnie z art. 8, art. 11 lit. b), art. 96 i art. 97 umowy z Kotonu przepisy dotyczące dobrego sprawowania władzy, przejrzystości instytucji politycznych oraz praw człowieka należy postrzegać jako część umowy o partnerstwie gospodarczym między Wspólnotą Europejską z jednej strony a Seszelami, Madagaskarem, Mauritium i Zimbabwe z drugiej strony;
- F. mając na uwadze, że chociaż sytuacja w zakresie praw człowieka i demokracji w Zimbabwe wykazuje oznaki poprawy, przed przyszłą współpracą między Unią i Zimbabwe pozostaje wiele wyzwań, a mianowicie pełne wdrożenie postanowień ogólnego porozumienia politycznego i położenie kresu wszelkim formom prześladowań i naruszania praw człowieka;
- G. mając na uwadze, że odbudowa gospodarcza Zimbabwe jest procesem nadal nietrwałym, a niektóre strategie państwa stanowią zagrożenie dla przyszłych stosunków gospodarczych między Unią i Zimbabwe;
- H. mając na uwadze, że pozwalając w dalszym ciągu na sprzedaż nielegalnie pozyskanej kości słoniowej, Zimbabwe w rażący sposób ignoruje umowy międzynarodowe i własne przepisy prawa krajowego;
1. zwraca uwagę, że UE musi wspierać sprawiedliwy handel między UE i krajami rozwijającymi się w oparciu o całkowite przestrzeganie i zagwarantowanie norm i warunków pracy określonych przez MOP, a także zapewnić stosowanie jak najwyższych norm społecznych i środowiskowych; jest zdania, że obejmuje to płacenie uczciwej ceny za zasoby i produkty rolne pochodzące z krajów rozwijających się;
2. zaznacza, że tymczasowe wejście w życie umowy przejściowej o partnerstwie gospodarczym stanowi istotny krok w kierunku umocnienia partnerstwa między UE i zainteresowanymi czterema państwami afrykańskimi w oparciu o stabilne ramy prawne; podkreśla znaczenie kontynuowania negocjacji w celu osiągnięcia pełnego porozumienia sprzyjającego zwiększeniu swobodnego i sprawiedliwego handlu, inwestycjom i integracji regionalnej;

⁽¹⁾ Dz.U. C 117 E z 6.5.2010, s. 129.

⁽²⁾ Dz.U. L 54 z 28.2.2012, s. 20.

Czwartek, 17 stycznia 2013 r.

3. uważa wejście w życie ustawy Komisji ds. Praw Człowieka w Zimbabwe za obiecujące działanie rządu służące poprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w tym kraju i będące krokiem naprzód w realizacji planu działania na rzecz pokojowych i wiarygodnych wyborów;
4. wzywa Komisję do zintensyfikowania negocjacji z siedmioma pozostałymi krajami regionu oraz do przyjęcia podejścia korzystnego dla rozwoju zgodnego zarówno ze strategicznymi celami i priorytetami regionu i tamtejszych państw, jak i zgodnego z zasadami WTO;
5. jest jednak zaniepokojony ciągłymi przypadkami naruszania praw człowieka i podstawowych wolności w Zimbabwe, które podważają zobowiązania pojęte przez rząd jedności narodowej Zimbabwe w ostatnich latach, a w szczególności niedawnymi przypadkami prześladowań obrońców praw człowieka, dziennikarzy i przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego w Zimbabwe; apeluje do rządu Zimbabwe o podjęcie wszelkich niezbędnych środków w celu zagwarantowania, że nikt nie będzie prześladowany ani zastraszany za to, że zajmuje się kwestiami związanymi z prawami człowieka;
6. ubolewa na nad tym, że w umowie przejściowej o partnerstwie gospodarczym brakuje jasno wyrażonej klauzuli dotyczącej praw człowieka w i ponawia wezwanie, by umowy handlowe zawierane przez UE zawierały wiążące klauzule dotyczące praw człowieka; wyraża ubolewanie w związku z pominięciem rozdziału dotyczącego zrównoważonego rozwoju oraz obowiązku przestrzegania międzynarodowych standardów pracy i ochrony środowiska;
7. podkreśla, że wolność zgromadzeń, wolność zrzeszania się i wolność wypowiedzi to podstawowe elementy demokracji, do których zapewnienia Zimbabwe zobowiązało się w pełni na mocy ogólnego porozumienia politycznego; zwraca uwagę na obecną procedurę zgody, podkreślając, że ratyfikacja umowy przejściowej o partnerstwie gospodarczym z Unią Europejską stanowi kolejną okazję, by ponownie podkreślić konieczność pełnej realizacji tych zobowiązań i obowiązków;
8. podkreśla, że w obecnych okolicznościach należy utrzymać zawieszenie współpracy UE na rzecz rozwoju (na mocy art. 96 umowy z Kotonu), jednak UE zamierza nadal wspierać tamtejszą ludność;
9. popiera ukierunkowane środki UE, które stanowią reakcję na sytuację polityczną i sytuację w zakresie praw człowieka w Zimbabwe, przy czym podejmowanie decyzji co rok umożliwiałoby UE stałe obserwowanie działań wysokich rangą członków rządu Zimbabwe; podkreśla ponadto, że umowa przejściowa o partnerstwie gospodarczym nie będzie mieć wpływu na te środki;
10. wzywa rząd Zimbabwe do podjęcia wszelkich niezbędnych kroków, w tym do przywrócenia praworządności, demokracji i poszanowania praw człowieka, a w szczególności pokojowego i wiarygodnego referendum konstytucyjnego oraz przygotowań do wyborów, które spełnią uznane normy międzynarodowe, co umożliwiłoby zawieszenie ukierunkowanych środków;
11. przypomina o swojej gotowości do skorzystania ze wszystkich dostępnych narzędzi, jeżeli doszłoby do poważnego pogorszenia sytuacji w zakresie praw człowieka, w tym do rozważenia zastosowania przepisów określonych w art. 65 umowy (tzw. klauzuli niewykonania);
12. wzywa delegaturę UE w Harare do dalszego udzielania pomocy rządowi jedności narodowej Zimbabwe w celu poprawy sytuacji w zakresie praw człowieka z myślą o przeprowadzeniu pokojowych i wiarygodnych wyborów zgodnie z normami, jakich UE oczekuje od wszystkich swoich partnerów handlowych;
13. wzywa rząd Zimbabwe do ustalenia tożsamości i ścigania osób zajmujących się nielegalnym eksportem kości słoniowej i jej handlem, a ponadto do poprawy przejrzystości w branżach wydobywczych Zimbabwe, aby bogactwa gromadzone w wyniku legalnego wydobycia surowców naturalnych tego kraju były należycie zarządzane i przynosiły korzyści wszystkim obywatelom Zimbabwe;
14. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, rządowi i parlamentowi Zimbabwe oraz rządowi państw Wspólnoty Rozwoju Afryki Południowej.